

Installaties en fotografie grote trekkers van Art Moves

Expositie

'Art Moves' t/m 7 okt. in de Oude Kerk in Amsterdam, ma tot za 11-17 uur, zo 13-17 uur.

Info: www.artinredlight.com

Zachtgroen en dito blauw domineren de metershoge ruimte onder de viering van de Oude Kerk, de gotische kerk in de 'warme buurt' van Amsterdam. Met deze tinten zijn twee installaties van opengevouwen kartonnen dozen gekleurd, door de maker Bas van Vlijmen 'tokens' genoemd. Als je eenmaal de sleutel weet om de constructie te 'lezen' rijst er plotseling een complete zin voor je op.

De zachtgroene tekst komt uit het IJslandse epos de Edda en luidt 'Weer keek Thor naar het Oosten – er kwam al blanke glans – en de bleke dwerg wachtte op verdere vragen'.

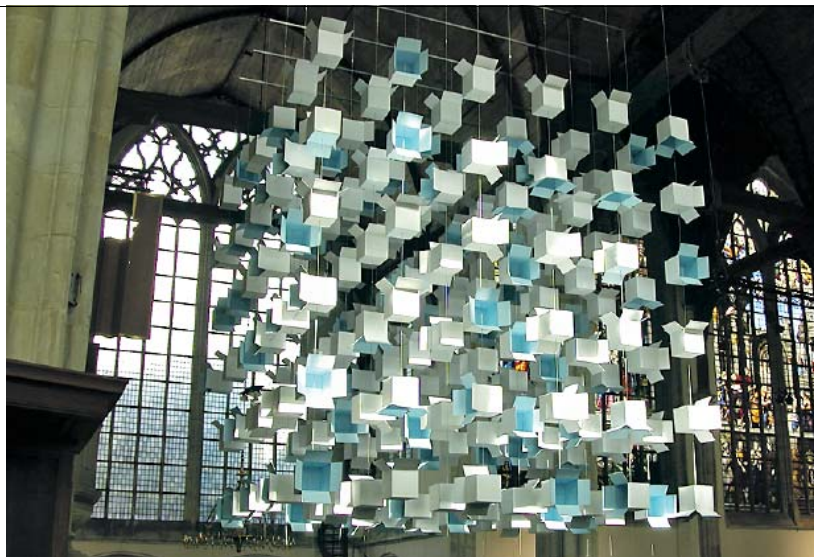
In de zachtblauwe constructie gaat het om de Griekse god Zeus die in lachen uitbarst bij het zien van zijn

(ondeugende) zontje.

Van Vlijmens poëtische vormgeving is een van de hoogtepunten van Art Moves ('kunst beweegt', in dubbele betekenis). Dat is een jaarlijks terugkerende tentoonstelling van stichting Art in Redlight, een in Amsterdam gevestigd, maar internationaal georiënteerd kunstenaarscollectief.

Bas van Vlijmen zet het gegeven taal in beelden om, waarbij hij gebruikmaakt van digitale technieken. Eerder vertaalde hij de Bijbel zowel als de Koran in bytes en gaf elke letter een specifieke kleur. Opvallend is dat de beide heilige boeken die naar inhoud een afwijkend karakter hebben, qua kleur niet veel van elkaar verschillen. Bij Van Vlijmen is de Bijbel in een overheersend wijnrood gehuld, de Koran is meer paarsrood.

Net als in de twee voorgaande afleveringen heeft Art in Redlight bij de keuze van de deelnemers gelet op bijzondere ontwikkelingen die zich op het individuele vlak voordoen.

Bas van Vlijmen: 'Tell me all about it', installatie in de Oude Kerk in Amsterdam.

Dit jaar trekt naast de installaties vooral de fotografie de aandacht. Met het werk van de Zuid-Koreaanse Lee Eun Young die het motto 'horen, zien en zwijgen' in een portretreeks vertaalt, de bomen van Gitta Pardoel en de introverte waterspiegelingen van Cora Vogtschmidt worden nieuwe paden ingeslagen die zich lijken te onttrekken aan de gangbare opvattingen over dit medium.

Jammer genoeg kan dat laatste niet van de meeste schilders gezegd worden. Ze blijven te veel steken in de categorie 'eeuwige talenten' à la Peter Schenk. Deze groep schilders die al een zekere leeftijd heeft bereikt en nog steeds produceert wat er decennia geleden van hen werd verwacht, is veel te prominent vertegenwoordigd.

Cees Straus